

Οτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνέταξεν ὁ Λίτινος μαρτυρεῖ ὁ Ν. Λογάδης. Βλ. Παράλληλον φιλοσοφίας καὶ χριστιανισμοῦ σελ. 78. 2) Λόγοι δεκαεπτὰ παιδείας, φυσικῆς θρησκείας καὶ χριστιανικῆς ὑψηλῆς θεολογίας ἀνάμεστοι. Ἐνετίησι, 1796. Ὅτι συντάκτης καὶ τούτου τοῦ πονήματος εἶνε ὁ Λίτινος μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ ἐκδότης Νικόλαος Γλυκὺς ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν βιβλίων τῆς τυπογραφίας του τοῦ ἔτους 1805 σελ. 14. 3) Ἡ βίβλος τῶν ἱερῶν ὕμνων κοινῶς λεγομένων Ψαλμῶν νεωστὶ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς ἑβραϊδος εἰς τὴν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων διάλεκτον. Εἰς αὐτὴν προσετέθησαν αἱ ὑποθέσεις ἐκάστου ψαλμοῦ, ἔτι δὲ καὶ ὀλίγαι τινὲς σημειώσεις. Ἐν Βενετίᾳ 1804. Ὁ ἐλλόγιμος Κύριος Ἰωάννης Βελούδης, ἰκανῶς εἰδήμων τῆς νέας ἑλληνικῆς Γραμματολογίας, ἑβεβαίωσε με ὅτι τὸ πόνημα τοῦτο εἶνε τοῦ Ἰωάννου Λιτίου.

σελ. 629. Σέργιος Μακραῖος. Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 606 χειρογράφου τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀγιοταφ. Μετοχίου ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις περὶ Σεργίου τοῦ Μακραίου.

„Σέργιος παῖς ὢν, ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ σοφωτάτῳ Θεοφάνει ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐγενίῳ Βούλγαρι. Αὐτοῦ δὲ ἀναχωρήσαντος ἀπ' Ἄθωνος, προέστη πρὸς καιρὸν τῆς ἐκεῖ Σχολῆς. Κατὰ δὲ τὸ ἀψνθ' σωτήριον ἔτος ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀναδεξαμένου τοῦ μεγάλου Εὐγενίου τὴν αὐτόθι Σχολὴν κατὰ τὸ ἀψέ', ἠκροάσατο παρ' αὐτοῦ τὰ θεολογικὰ κατὰ τὸ ἀψεά' ἔτος. Ἠκμαζεν οὖν κατὰ τὸ ἀφο' καὶ κατ' αὐτὸ ἀνεδέξατο, μᾶλλον δὲ συνεστήσατο τὴν ἀμεληθεῖσαν πατριαρχικὴν Σχολὴν, ἣν καὶ προῆγε μέχρι τοῦ ἀψψγ' ἔτους, καὶ ἐν αὐτῇ παρέδωκε μαθήματα ποιητικά, ῥητορικά, λογικά, φυσικά, ἠθικά, πολιτικά ἐκ τοῦ Ἀριστοτελους, θεολογικά ἐκ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν σχολαστικῶν θεολόγων, ἀριθμητικά, στοιχεῖα Ἀλγέβρας, στοιχεῖα Γεωμετρίας, Γεωγραφίαν“.

